

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně: **S. I. M.**, narozená dne X
v ČR bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Tomkem
sídlem Polská 4, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**
sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2018, č.j. 627/DS/18-4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žádost o vydání řidičského průkazu výměnou za řidičský průkaz vydaný cizím státem – Keňskou republikou, kterou žalobkyně podala dne 5. 2. 2018 v souladu s § 116 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním

provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), byla zamítnuta, neboť byly zjištěny skutečnosti neodpovídající ustanovení § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu, které znemožňují žádosti vyhovět [rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 20. 2. 2018, č.j. 2510/OD/18-4/Klep., ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 3. 7. 2018, č.j. 627/DS/18-4].

Žaloba

2. Žalobkyně uvedla, že keňský řidičský průkaz je vyměnitelný za řidičský průkaz ČR dle Vídeňské úmluvy o silničním provozu, pakliže je prokázáno, že ve smyslu § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu má žalobkyně povolen pobyt na území ČR na dobu delší 1 roku, přičemž k žádosti doložila potvrzení o přechodném pobytu státního občana SRN na adrese B. 425/21, K. V., s tím, že jako občanka EU má pobyt povolen na dobu neurčitou.
3. Dle žalobkyně je dáno přesné pořadí, čím se má správní orgán zabývat při posouzení žádosti o výměnu řidičského průkazu vydaného nečlenským státem. Podle rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 5. 2017, č.j. 57A 5/2016-55, je-li rozhodováno o žádosti cizince o výměnu řidičského průkazu podle § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu, je správní orgán ve smyslu § 3 správního řádu povinen najisto postavit, že je žadatel cizincem, který má na území ČR povolen přechodný pobyt na dobu delší než 1 rok. V případě, že to žadatel v žádosti tvrdí a dokládá a správní orgán má přesto o správnosti jeho tvrzení a průkaznosti předkládané listiny pochybnosti, je správní orgán ve smyslu § 50 odst. 2 správního řádu povinen tuto skutečnost v rámci opatření podkladů pro vydání rozhodnutí ověřit u příslušného správního orgánu. V daném případě se správní orgán I. ani II. stupně nijak nezabýval splněním tohoto primárního požadavku zákona, když pouze konstatoval, že nevyhovění požadavkům ustanovení § 10a odst. 1 vyhlášky o řidičských průkazech je dostatečným důvodem pro zamítnutí žádosti. Žalobkyně však zastává názor, že správní orgán měl zjistit si naplnění požadavku ve smyslu § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu. Správní orgán tak nezjistil skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci samé v dostatečném rozsahu (ve smyslu § 3 správního řádu) tak, jak je vnímán výklad ustanovení § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu odbornou veřejností a judikaturou soudů.
4. Žalobkyně dále namítala, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí nic neuváděl o ustanovení § 7 odst. 1, resp. § 7 odst. 2 vyhlášky č. 31/2001 Sb. Dle žalovaného se správní orgán I. stupně dostatečně s důvody pro zamítnutí žádosti vypořádal ve svém odůvodnění rozhodnutí, avšak dle názoru žalobkyně uvedení zvláštní právní normy obligatorně spadá do výroku správního rozhodnutí (viz § 68 odst. 2 správního řádu). Ohledně nesplnění požadavku na číslování údajů v řidičském průkazu Keni je podle žalobkyně podstatné, zda jsou údaje v řidičském průkazu uvedeny, nikoliv zda jsou číslovány. Podpis žalobkyně taktéž nelze považovat za podstatnou vadu, neboť je zřejmé, kdo je nositelem řidičského oprávnění, podpis může být navíc nahrazen otiskem palce a podpis může být i dodatečně doplněn, protože se jedná o papírový dokument. Ohledně zařazení řidičského oprávnění do skupiny E sám správní orgán I. stupně uznal, že se jedná o motorová vozidla do váhy 4000 liber, a je tedy nutné zohlednit aplikaci ustanovení § 116 odst. 4 zákona o silničním provozu, dle kterého neodpovídá-li skupina vozidel uvedená v řidičském průkazu členského státu nebo v řidičském průkazu vydaném cizím státem skupině vozidel podle tohoto zákona, obecní úřad obce s rozšířenou působností zapíše do řidičského průkazu řidičské oprávnění pro skupiny vozidel v rozsahu nejbližší vyšším s omezením. Ani náležitosti dle příslušných vzorů a příloh nemohou být brány striktně (formalisticky). Je dána určitá tolerance. Tyto námitky již byly uplatněny v odvolání žalobkyně. V daném

ohledu je žalovanému třeba vytknout, že se s odvolacími námitkami řádně v napadeném rozhodnutí nevypořádal, pouze se parciálně věnoval odpovědi na část námitek, zbytek ponechal stranou. Rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné z důvodu nevypořádání se se všemi námitkami žalobkyně (viz § 68 odst. 3 správního řádu).

5. Žalobkyně dále poukázala na to, že Úmluva o silničním provozu (Vídeň 1968) v příloze 6 bod 4 sice uvádí, že údaje musí být označeny čísly, avšak dle názoru žalobkyně je podstatné to, že na příslušném řidičském průkazu Keni jsou skutečně uvedeny veškeré tyto předepsané údaje. Dále žalobkyně namítala, že z článku 41 odst. 2 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) není zřejmé, zda podmínka *b)* je podmínkou kumulativní ve vztahu k podmínce *a)*, tj. zda vždy každý národní průkaz musí odpovídat ustanovením přílohy 6. Žalobkyně zastává výklad, že smluvní strany se zavázaly bez dalšího uznávat své národní řidičské průkazy sepsané v jejich národních jazycích, tedy není zapotřebí striktně dodržet ustanovení dle přílohy 6 této Úmluvy. Pokud je vydán národní řidičský průkaz i nečlenským státem této Úmluvy, pak musí odpovídat údajům dle přílohy 6 bod 4, u smluvních stran Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) se podmínka *b)* nevyžaduje, tomu odpovídá jazykové znění článku 41 odst. 2 uvedené Úmluvy. Keňský řidičský průkaz odpovídá zcela zjevně požadavkům uvedeným pod písm. *a)*, tedy odpovídá veškerým na něj kladeným požadavkům, tedy smluvní strany (státy) včetně České republiky jej musí uznat. Jinak řečeno, podmínky *a)* a *b)* není na místě vykládat jako podmínky kumulativní.
6. Pokud by mělo být striktně požadováno u jakéhokoliv cizího státu vydávajícího řidičský průkaz, aby došlo k číslování údajů a tento nedostatek by měl mít striktně za následek, že se národní řidičské průkazy z tohoto důvodu v daném státě neuznávají, jednalo by se o přepjatý právní formalismus. Tzv. přepjatý formalismus přitom zakládá porušení práva na spravedlivý proces, což opakovaně judikoval i Ústavní soud.
7. Žalobkyně uzavřela, že Keňa je smluvní stát dle Vídeňské úmluvy s tím, že jako smluvní stát je zavázán veškeré předepsané náležitosti dle této mezinárodní úmluvy naplňovat, tedy musí být automaticky předmětný keňský řidičský průkaz uznatelný a vyměnitelný v České republice, která je rovněž smluvní stranou. Bylo by proti zásadám mezinárodního práva (zásada reciprocity), aby signatáři příslušné mezinárodní úmluvy si navzájem neuznávali národní řidičské průkazy, pokud se signatáři na této proceduře výslovně domluvili. Při kolizi výkladu mezinárodní smlouvy a národního práva je vždy na místě aplikovat výklad ve smyslu příslušné mezinárodní smlouvy. Správní orgán I. i II. stupně však zcela striktně vychází z interpretace českého práva, což odporuje zásadám mezinárodního práva.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Ve vyjádření k žalobě žalovaný nesouhlasí s tím, že se nevypořádal s veškerými námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání, a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se po jednotlivých bodech uvedených v odvolání s námitkami žalobkyně vypořádal.
9. K tvrzení žalobkyně, že keňský řidičský průkaz je vyměnitelný za řidičský průkaz ČR dle Vídeňské úmluvy o silničním provozu, pakliže je prokázáno, že ve smyslu § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu má žalobkyně povolen pobyt na území ČR na dobu delší 1 roku, žalovaný uvedl, že je mimo rámec legislativy upravující mezinárodně stanovené požadavky Úmluv o silničním provozu uzavřených v Ženevě roku 1949 a ve Vídni roku 1968 (viz § 7 vyhlášky č. 31/2001 Sb.). Vyměnitelnost řidičského průkazu vydaného cizím

státem je zkoumána z hlediska naplnění požadavků shora citovaných Úmluv o silničním provozu, nikoli povolením pobytu na území ČR na dobu delší 1 roku. Žalobkyně zde zaměňuje „povinnost výměny“ řidičského průkazu [podle § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu] s „vyměnitelností řidičského průkazu“ [ve smyslu § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu] vydaného cizím státem, který není členem Evropské unie, respektive Evropského hospodářského prostoru tak, aby takový řidičský průkaz mohl být užit v ČR jako osvědčení o řidičském oprávnění při řízení motorového vozidla. Tvzení nemá oporu v právních předpisech.

10. S otázkou důkazů o obvyklém bydlišti na území ČR se správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí vypořádal a odůvodnil, proč nepožadoval po žalobkyni, aby obvyklé bydliště na území ČR prokazovala.
11. Žalovaný dále sdělil, že odkaz žalobkyně na rozsudek Krajského soudu v Plzni na danou situaci není příhodný, když se v nyní projednávané žádosti o výměnu řidičského průkazu, uděleného v Keňské republice na jeden rok, nemají správní orgány legislativně o co opřít. V ČR za současného stavu legislativy nelze ani udělit řidičské oprávnění na zkušební dobu jednoho roku. Zmiňovaná skutečnost není jediným důvodem, proč takový řidičský průkaz nelze vyměnit za český. Stěžejní důvody a jednotlivosti neodpovídající požadavkům shora citovaných Úmluv o silničním provozu, kdy svým provedením keňský řidičský průkaz nespadá do kategorie uznatelnosti zapsaných řidičských oprávnění podle § 10a odst. 1 vyhlášky č. 31/2001 Sb. pro účely výměny řidičského průkazu, jsou bezezbytku popsány v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Povinnost cizince vyměnit řidičský průkaz, hodlá-li v rámci svého pobytového statutu řídit v ČR motorové vozidlo, se vztahuje pouze na řidičské průkazy vydané cizím státem ve smyslu § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu, podle něhož *Řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz vydaný cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) a Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949)*. Je proto bezpředmětné (čehož se žalobkyně jednou domáhá a podruhé odmítá) zkoumat přechodný pobyt na dobu delší 1 roku.
12. K namítané absenci zvláštní právní normy spočívající v neuvedení vyhlášky č. 31/2001 Sb. žalovaný uvedl, že právní norma (tzn. předmětná vyhláška) je ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně uvedena. K úvahám žalobkyně, zda je potřeba údaje v řidičském průkazu číslovat či nikoli, zda je chybějící podpis držitele řidičského průkazu podstatnou vadou či nikoli, že je možné podpis nahradit otiskem palce a že může být i dodatečně doplněn a stran zařazení řidičského oprávnění skupiny E a zohlednění aplikace ustanovení § 116 odst. 4 zákona o silničním provozu, žalovaný sdělil, že považuje za nadbytečné reprodukovat znovu ustanovení § 10a vyhlášky č. 31/2001 Sb. o podmínkách uznávání řidičských oprávnění ostatních cizích států za účelem výměny řidičských průkazů a žalobkyni nastolenou polemiku právních předpisů odmítá. Nadto je stále nepominutelnou skutečností, že keňský řidičský průkaz je vydán na dobu jednoho roku a už jen z tohoto důvodu jej nelze vyměnit za řidičský průkaz ČR, který je vydáván na dobu pěti, resp. 10 let ode dne jeho vydání.
13. S ohledem na výše uvedené žalovaný odmítl žalobkyni správním orgánům přisouzený přepjatý formalismus či snad svévoli. Žalobkyně pro taková tvrzení nemá oporu v důkazních prostředcích.
14. K námitce žalobkyně, že řidičský průkaz Keňské republiky jako smluvního státu dle Vídeňské úmluvy musí být automaticky vyměnitelný v České republice, žalovaný podotkl, že žalobkyně v odůvodnění svého odvolání uvedla, že bude apelovat na příslušný

keňský správní orgán, aby vydal řidičský průkaz odpovídající příslušným úmluvám a že jej poté okamžitě správnímu orgánu předloží. I z tohoto důvodu považoval žalovaný polemiky žalobkyně stran výkladů právních předpisů za zavádějící a účelové. Žalobkyně, která má trvalý pobyt v SRN a je přesvědčena, že její keňský řidičský průkaz (s licencií k řízení motorových vozidel na jeden rok) je vyměnitelný, má možnost podat žádost o výměnu v SRN. Žalovaný je toho názoru, že oponentura žalobkyně ve smyslu „automatické vyměnitelnosti“ keňského řidičského průkazu s omezenou platností ve vztahu k odpovědnosti za jeho vydání je lichá.

Posouzení věci krajským soudem

15. Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.
16. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
17. **Žaloba není důvodná.**
18. Ke skutečnostem neodpovídajícím ustanovení § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu, které znemožňují žádosti žalobkyně vyhovět, správní orgán uvedl, že keňský průkaz příslušného čísla nesplňuje podmínky pro uznávání řidičských oprávnění ostatních cizích států za účelem výměny řidičského průkazu, neboť svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), kdy údaje v něm uvedené nejsou zapsány a očíslovány tak, aby byly v souladu s přílohou 6 bod 4 této úmluvy, na cizím řidičském průkazu dále chybí podpis žadatelky, ani Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), kdy údaje uvedené v keňském řidičském průkazu nejsou řádně očíslovány, neodpovídají pořadí, v jakém by měly být uvedeny dle vzoru uvedeného v příloze 9 této úmluvy, chybí zde podpis žadatelky a řidičské oprávnění skupiny E označené v keňském řidičském průkazu neodpovídá řidičskému oprávnění skupiny E dle této úmluvy. Dle § 10a odst. 1 vyhlášky č. 31/2001 Sb. lze řidičský průkaz vydaný cizím státem, který svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) nebo Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949) vyměnit za řidičský průkaz, jestliže vydávající stát není členským státem a je uveden v příloze 6a této vyhlášky, kdy se v této příloze uvádí Japonsko a Korea, co by státy vydávající řidičské průkazy. Keňa tedy není vydávajícím státem dle této přílohy. Cizí řidičský průkaz není proto možné vyměnit za český řidičský průkaz.
19. Senát 30 Krajského soudu v Plzni se ztotožňuje se závěrem, k němuž v obdobné věci došel senát 57 zdejšího soudu v rozsudku ze dne 14. 11. 2019, č.j. 57A 103/2019-43.
20. Druhy řidičských průkazů jsou upraveny zejména v § 104 zákona o silničním provozu. Ve smyslu § 104 odst. 2 písm. a) tohoto zákona řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz České republiky (dále jen „řidičský průkaz“). Podle § 104 odst. 2 písm. c) uvedeného zákona *Řidičské oprávnění na území České republiky osvědčuje řidičský průkaz vydaný cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) a Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949) (dále jen „řidičský průkaz vydaný cizím státem“).*
21. Ve smyslu § 104 odst. 5 zákona o silničním provozu náležitosti řidičského průkazu vydaného cizím státem stanoví prováděcí právní předpis [= vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 31/2001 Sb., o řidičských průkazech a o registru řidičů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 31/2001 Sb.“)]. Podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 31/2011 Sb. *Náležitosti řidičského průkazu vydaného cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) se posuzují podle přílohy č. 6 této Úmluvy. Podle § 7 odst. 2 vyhlášky č. 31/2011*

Sb. Náležitosti řidičského průkazu vydaného cizím státem podle Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949) se posuzují podle přílohy č. 9 této Úmluvy.

22. Dne 8. 11. 1968 byla ve Vídni přijata Úmluva o silničním provozu. Mezi smluvní strany (státy) této Úmluvy patří také Česká republika a Kenya (Keňská republika). Uvedená Úmluva ukončila a nahradila, ve vztazích mezi smluvními stranami, Úmluvu o silničním provozu přijatou v Ženevě dne 19. 9. 1949. Dodatky k této Úmluvě vstoupily v platnost dne 3. 9. 1993 a dne 28. 3. 2006. Konsolidovaná verze uvedené Úmluvy byla vyhlášena pod č. 83/2013 Sb. m. s.
23. Podle článku 41 odst. 2 písm. a) bodu i) Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) [ve znění platném od 29. 3. 2011] *Smluvní strany musí uznat každý vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 této Úmluvy, za platný na svých územích pro řízení vozidel, která patří do kategorií, na které se řidičské průkazy vztahují, za podmínky, že řidičské průkazy jsou dosud platné a že byly vydány jinou smluvní stranou nebo její částí, nebo organizací náležitě k tomu zmocněnou touto jinou smluvní stranou, nebo jednou z jejích částí.*
24. Ve smyslu článku 2 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) přílohy této Úmluvy jsou nedílnou součástí této Úmluvy.
25. Podle odstavce 4 přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) [ve znění platném od 29. 3. 2011] *Je povinné, aby řidičský průkaz obsahoval následující údaje, očíslované tak, jak je uvedeno níže. 1. Příjmení; 2. Křestní jméno, další jména; 3. Datum a místo narození; 4.(a) Datum vydání; 4.(b) Datum ukončení platnosti; 4.(c) Název nebo razítko orgánu, který průkaz vydal; 5. Číslo průkazu; 6. Fotografie držitele; 7. Podpis držitele; 9. Kategorie (podkategorie) vozidel, pro které je průkaz platný; 12. Doplnující informace nebo omezení pro každou kategorii (podkategorii) vozidel v podobě kódu.*
26. Podle odstavce 5 přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) [ve znění platném od 29. 3. 2011] *Jestliže jsou podle vnitrostátní legislativy požadovány další údaje, musí být v řidičském průkazu uvedeny pod následujícími čísly: 4.(d) Identifikační číslo pro účely registrace, jiné než je uvedeno pod číslem 5 odstavce 4; 8. Místo normálního bydliště; 10. Datum vydání pro každou kategorii (podkategorii) vozidel; 11. Datum ukončení platnosti pro každou kategorii (podkategorii) vozidel; 13. Informace pro účely registrace v případě změny ve státu normálního bydliště; 14. Informace pro účely registrace nebo jiné informace se vztahem k bezpečnosti silničního provozu.*
27. Výměna řidičského průkazu vydaného cizím státem je upravena zejména v § 116 zákona o silničním provozu. Podle § 116 odst. 3 věty první uvedeného zákona *Držitel platného řidičského průkazu vydaného cizím státem, který má na území České republiky trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 1 rok podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, je povinen požádat příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o vydání řidičského průkazu výměnou za řidičský průkaz vydaný cizím státem, a to do 3 měsíců ode dne návratu do České republiky, jde-li o občana České republiky, nebo ode dne, kdy mu byl povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 1 rok, jde-li o cizince.*
28. Ve smyslu § 116 odst. 7 zákona o silničním provozu podmínky uznávání řidičských oprávnění ostatních cizích států za účelem výměny řidičského průkazu stanoví prováděcí právní předpis [= vyhláška č. 31/2001 Sb.]. Podle § 10a odst. 1 vyhlášky č. 31/2001 Sb. *Řidičský průkaz vydaný cizím státem, který svým provedením neodpovídá požadavkům Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968) nebo Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949), lze vyměnit za řidičský průkaz, jestliže vydávající stát není členským státem a je uveden v*

příloze č. 6a a držitel tohoto řidičského průkazu pobývá na území České republiky na základě dlouhodobého víza. V příloze č. 6a k vyhlášce č. 31/2001 Sb. jsou uvedeny jen Japonsko a Korejská republika.

29. K tomu soud uvádí, že z § 116 odst. 3 věty první zákona o silničním provozu plyne, že k výměně za řidičský průkaz České republiky lze přistoupit toliko u osoby, která je držitelem platného řidičského průkazu vydaného cizím státem a která má na území České republiky trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 1 rok podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Obě tyto podmínky musí být splněny současně. Není-li splněna jedna z kumulativních podmínek, není v souladu se zásadou hospodárnosti důvodu zabývat se splněním druhé z nich. „*Smyslem procesní ekonomie je, aby správní orgán prováděl jen ty úkony, které jsou nezbytné ke splnění jeho úkolu a dosažení cíle.*“ (Lukáš Potěšil a kol.: Správní řád. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2015, str. 61). Jelikož v daném případě nebyl řidičský průkaz žalobkyně posouzen jako platný, správní orgány nepochybily, jestliže neprověřovaly pobytové oprávnění žalobkyně na našem území. Žalobní námitku, že se správní orgány nezabývaly splněním požadavku povoleného přechodného pobytu na dobu delší než 1 rok, proto soud neshledal důvodnou.
30. Podle § 68 odst. 2 věty první správního řádu *Ve výrokové části [rozhodnutí] se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1.* Ve výrokové části přezkoumávaného prvoinstančního rozhodnutí jsou jako právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, uvedena zejména ustanovení § 116 odst. 3 zákona o silničním provozu, § 51 odst. 3 správního řádu, § 104 odst. 2 písm. c) zákona o silničním provozu, přílohy 6 bodu 4 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) a přílohy 9 Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949) a § 10a odst. 1 vyhlášky č. 31/2001 Sb. Ustanovení § 7 odst. 1, resp. § 7 odst. 2 vyhlášky č. 31/2001 Sb. nebylo podle názoru soudu třeba ve výrokové části rozhodnutí uvádět, protože jsou to ustanovení pouze odkazující na přílohu č. 6 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968), resp. na přílohu č. 9 Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949).
31. Věcně žalobkyně polemizuje zejména s požadavky na číslování údajů a podpis držitele v řidičském průkazu.
32. Z odstavce 4 přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) vyplývá, že řidičský průkaz musí obsahovat tam specifikované údaje, očíslované stanoveným způsobem, a podpis držitele.
33. Již v roce 2012 zaujal Krajský soud v Ústí nad Labem tento názor: „*Ne každý řidičský průkaz, který je vydán v zahraničí mimo země Evropského společenství, je možné vyměnit za řidičský průkaz český, jak vyplývá z ust. § 116 odst. 7 silničního zákona. Na území České republiky je možné vyměnit pouze ty řidičské průkazy vydané cizím státem, které odpovídají svým provedením (požadavkům) řidičských průkazů, které jsou stanoveny Vídeňskou úmluvou z roku 1968 a Ženevskou úmluvou z roku 1949. Vzhledem k tomu, že [...] žalobcem předložený řidičský průkaz č. „X“ nesplňoval požadované náležitosti, a to ve smyslu bodu 3 přílohy č. 6 Vídeňské úmluvy z roku 1968 [...], znamená to, že tento řidičský průkaz žalobce neopravňoval k řízení na území České republiky a vedle toho nebylo možné provést ani jeho výměnu za řidičský průkaz České republiky. Již žalovaný proto zcela správně [...] poznamenal, že pokud předložený řidičský průkaz vydaný cizím nečlenským státem Evropského společenství nesplňuje byť jen a pouze jeden požadavek daný Vídeňskou úmluvou z roku 1968, je tento řidičský průkaz v České republice neplatný a nevyměnitelný.*“ (rozsudek ze dne 21. 5. 2012, č.j. 78A 7/2011-41). Jednoznačný názor, který se přímo týká odstavce 3 přílohy č. 6 Úmluvy o silničním

provozu (Víděň 1968), lze bezpochyby vztáhnout také na odstavec 4 a 5 přílohy č. 6 této Úmluvy ve znění platném od 29. 3. 2011.

34. V řidičském průkazu předloženém žalobkyní nebyly údaje očíslovány a držitel se nepodepsal. To je v zásadním rozporu zejména s požadavky *Je povinné, aby řidičský průkaz obsahoval následující údaje, očíslované tak, jak je uvedeno níže, a Jestliže jsou podle vnitrostátní legislativy požadovány další údaje, musí být v řidičském průkazu uvedeny pod následujícími čísly*. Úmluva o silničním provozu (Víděň 1968) požaduje nejen uvedení specifikovaných údajů, ale i jejich očíslování stanoveným způsobem. Tento požadavek významně napomáhá tomu, aby smluvní strany (státy) mohly na svých územích uznat platnost řidičských průkazů, které byly vydány na území jiné smluvní strany (státu) [viz článek 3 odst. 4 uvedené Úmluvy]. Jedině striktní dodržování dohodnutých náležitostí včetně očíslování činí řidičské průkazy vydané různými státy v různých jazycích přehlednými a srozumitelnými navzájem. V rozporu s tímto předmětný řidičský průkaz neobsahoval náležitosti podle odstavce 4 přílohy č. 6 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968). Řidičský průkaz předložený žalobkyní tak není platným řidičským průkazem vydaným cizím státem [podle Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) či Úmluvy o silničním provozu (Ženeva 1949)]. Vzhledem k tomu správní orgány postupovaly správně, jestliže žádost žalobkyně o výměnu za řidičský průkaz České republiky zamítly.
35. Žalobní námitky, že nesplnění požadavků na číslování údajů a podpis držitele v řidičském průkazu nelze považovat za podstatné vady, proto soud vyhodnotil jako nedůvodné.
36. Jelikož správní orgány zjistily, že předložený řidičský průkaz neodpovídá požadavkům stanoveným v příloze č. 6 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968), bylo nadbytečné zabývat se tím, které skupině vozidel podle zákona o silničním provozu odpovídá skupina vozidel uvedená v předmětném řidičském průkazu vydaném cizím státem (§ 116 odst. 4 uvedeného zákona).
37. Pro úplnost soud dodává, že souhlasí i s tím, že v daném případě nemohlo být ze zřejmých důvodů aplikováno ani ustanovení § 10a odst. 1 vyhlášky č. 31/2001 Sb.
38. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu *V odůvodnění [rozhodnutí] se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí*. V odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobkyně stručně brojila proti požadavku na číslování údajů a podpis držitele v řidičském průkazu a dovolávala se aplikace ustanovení § 116 odst. 4 zákona o silničním provozu. V celku, který tvoří rozhodnutí odvolacího správního orgánu, kterým se odvoláním napadené rozhodnutí zčásti mění a ve zbytku se potvrzuje, spolu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, lze podle názoru soudu nalézt dostatečné vypořádání se i s námitkami uvedeným pod bodem 9 předmětného odvolání. Poněkud nekonkrétní žalobní námitku, že žalovaný se pouze parciálně věnoval odpovědi na část námitek, zbytek ponechal stranou, proto soud neshledal důvodnou.
39. V souvislosti s výkladem článku 41 odst. 2 Úmluvy o silničním provozu (Víděň 1968) je na místě konstatovat, že řidičský průkaz Keňské republiky byl žalobkyni vydán v Nairobi dne 17. 1. 2018 pod č. C 3468276. Původní text této Úmluvy byl změněn dodatky, které vstoupily v platnost dne 3. 9. 1993 a dne 28. 3. 2006. V žalobě se podává výklad textu článku 41 odst. 2 této Úmluvy, jehož platnost skončila nejpozději k 28. 3. 2011. Text

článku 41 odst. 2 uvedené Úmluvy, který nabyl platnost od 29. 3. 2011 a který nutno vztáhnout na přezkoumávanou věc, je prost žalobkyní namítaných výkladových obtíží.

40. Na rozdíl od žalobkyně nemá soud za to, že by správní orgány postupovaly přepjatě formalisticky. Soud si je samozřejmě vědom judikatury Ústavního soudu předestřené žalobkyní, ze které vyplývá, že ve výjimečných případech je nutné namísto doslovného jazykového výkladu právního předpisu přihlédnout k jeho systematické a účelu, jakož i k individuálním okolnostem každého případu. V daném případě však nelze odhlédnout od jasného znění zákona o silničním provozu a Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968), které neumožňuje se od něj odchýlit a žádosti vyhovět, pokud náležitosti předloženého řidičského průkazu vydaného cizím státem neodpovídají vytčeným požadavkům stanoveným v příloze č. 6 uvedené Úmluvy.
41. Vzhledem k uvedenému nelze souhlasit s žalobkyní, že předmětný keňský řidičský průkaz musí být automaticky uznatelný a vyměnitelný v České republice. V daném případě se podle názoru soudu nejedná ani o kolizi výkladu mezinárodní smlouvy a národního práva, protože obojí ústí v to, že se uznává vnitrostátní řidičský průkaz, který odpovídá ustanovením přílohy 6 Úmluvy o silničním provozu (Vídeň 1968): v mezinárodní smlouvě to plyne z článku 41 odst. 2 uvedené Úmluvy a v národním právu to vyplývá z § 116 odst. 3 věty první ve spojení s § 104 odst. 2 písm. c) a § 104 odst. 5 zákona o silničním provozu za použití § 7 odst. 1 vyhlášky č. 31/2011 Sb.
42. Na základě výše uvedeného došel soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Rozhodnutí soudu

43. Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

44. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Jelikož však žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 6. května 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu

